

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/132/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015138
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122015138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX a spol., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 6.6.2023, č.k. 2T/76/2022 – 295, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.2.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému A. B..

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. X. XXXXXXX XXXX v C., hlásený trvalý pobyt mesto C., prechodne bytom D. XX, E., Srbská republika,

odsudzuje:

Podľa § 218 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava č. k. 0T/115/2016 - 69 zo 16. mája 2016, právoplatnom 16. mája 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to zaistenej veci – kúsok tehly.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej aj len ako „okresný súd“) zo dňa 6.6.2023, č.k. 2T/76/2022 – 295, bolo rozhodnuté takto:

„1/ A. B., nar. X. XXXXXXX XXXX v C., hlásený trvalý pobyt mesto C., prechodne bytom D. XX, E., Srbská republika,

2/ F. B., nar. XX. XXXXXXX XXXX v A., hlásený trvalý pobyt obec G., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce,

sa uznávajú za vinných, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode 27. februára 2016 od 12:30 hod. do 23:00 hod. 28. februára 2016 v Trnave na Rybníkovej ulici číslo 14 prekonali oplotenie cez dieru pri polyfunkčnej budove, následne

obžalovaný F. B. vyliezol po mreži na parapetnú dosku I. poschodia polyfunkčnej budovy, kde roztrhal okennú sieťku proti hmyzu, cez pootvorené okno na vetranie otvoril druhé okno, vošiel do kancelárskych priestorov spoločnosti RELAX TEAM s.r.o. Trnava, kde odcudzil z písacieho stola natrhnutú stoeurovú bankovku, zo zásuvky tohto písacieho stola 1 500,- HUF (v prepočte podľa kurzového lístka Národnej banky Slovenska k 29. februáru 2016 hodnota 4,83 eura), 2 000,- CZK (v prepočte podľa kurzového lístka Národnej banky Slovenska k 29. februáru 2016 hodnota 73,90 eura), 200,- AED (v prepočte podľa kurzového lístka Národnej banky Slovenska k 29. februáru 2016 hodnota 49,98 eura), následne z kancelárskej skrine odcudzil kovovú skrinku na úschovu cenín, v ktorej bola hotovosť vo výške 300,- eur a gastrolístky rôznych spoločností v celkovej nominálnej hodnote 1 000,- eur, túto podal obžalovanému A. B. cez okno a následne z miesta činu odišli a s odcudzenou finančnou hotovosťou a gastrolístkami sa následne rozdelili, čím spôsobili spoločnosti RELAX TEAM s.r.o., so sídlom Rybníkova 16, Trnava, IČO: 31 414 893 škodu krádežou vo výške 1 828,71 eura a poškodením sieťky vo výške 75,- eur, pričom obžalovaný A. B. takto konal napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/78/2014 zo 4. marca 2015, právoplatným 8. mája 2015, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019,

teda

obžalovaný 1/ A. B.

spoločným konaním si prisvojil cudziu veci tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a spoločným konaním protiprávne vnikol do nebytového priestoru iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

obžalovaný 2/ F. B.

spoločným konaním si prisvojil cudziu veci tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a spoločným konaním protiprávne vnikol do nebytového priestoru iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

čím spáchali

obžalovaný 1/ A. B.

spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu a k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaný 2/ F. B.

spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu a k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

Za to sa odsudzujú:

Obžalovaný 1/ A. B.

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona obžalovanému, pretože pokladá trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/115/2016-69 zo 16. mája 2016, právoplatným 16. mája 2016, podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný 2/ F. B.

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona obžalovanému, pretože pokladá súhrnný trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 34T/82/2018 - 1487 z 5. mája 2020, právoplatným 5. mája 2020, podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/107/2020 - 1570 z 10. septembra 2020, právoplatným 10. septembra 2020, vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/44/2016 z 5. decembra 2016, právoplatným 2. januára 2018, a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/8/2016 z 10. februára 2016, právoplatným 27. októbra 2016, podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obidvom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenej obchodnej spoločnosti RELAX - TEAM s.r.o., so sídlom Rybníkova 16, Trnava, IČO: 31 414 893 vo výške 1 903,71 eura.“

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie proti výroku o treste obžalovaného A. B. prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava. Odôvodnil ho tým, že (citácia):

„Predmetný rozsudok považujem za nesprávny, a to čo do výroku o treste. Napadnutý rozsudok považujem za nesprávny z týchto dôvodov: Ak súdy ukladajú trest podľa § 41 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného zákona, teda za všetky trestné činy, ktoré sú predmetom konania, pri určení jeho konkrétnej výmery (tak pri aplikácii absorpčnej, ako aj asperačnej zásady) majú vychádzať z trestnej sadzby vzťahujúcej sa k najprísnejšiemu trestnému, keďže práve tento trestný čin predstavuje základ pre úpravu zákonného rozpätia trestnej sadzby (R 32/2009). Pri hodnotení pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností treba vychádzať len z tých okolností stanovených v § 36 a § 37 Trestného zákona, ktoré sa viažu k tomuto - najprísnejšiemu trestnému činu. Ak v posudzovanom prípade bol najprísnejším trestným činom skutok neoprávneného zásahu do práv k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, potom aj pri následnom ukladaní súhrnného trestu bolo možné vychádzať len z tých okolností podľa § 36 a § 37 Trestného zákona, ktoré sa k tomuto skutku viazali.

Na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré sa viazali ku skutku, ktorý bol predmetom tohto konania (z ktorého sa pri úprave trestnej sadzby nevychádzalo) sa mohlo prihliadať len v rámci druhej vety § 42 ods. 2 Trestného zákona (súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) a § 34 Trestného zákona (zásady ukladania trestov). Súd v danej veci nesprávne aplikoval ust. § 44 Trestného zákona, keďže obžalovanému A. B. mal ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s ust. § 41 ods. 1 Trestného zákona, a to vo vzťahu k trestu uloženému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. OT/115/2016-69 zo 16.5.2016, právoplatným 16.05.2016. Súd mal preto u obžalovaného A. B. vzhľadnúť okrem priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, v dôsledku čoho by u obžalovaného A. B. neexistoval rovnajúci sa pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, ale prevažoval by pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona. Za ustálenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 písm. 1) a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona by sa podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu, čo znamená, že by dolná hranica trestnej sadzby pri prečine podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona predstavovala výmeru vo výške 28 mesiacov. Trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. OT/115/2016-69 zo 16.05.2016, právoplatným 16.05.2016, nie je preto možné považovať za dostatočný, keďže tento je uložený pod zákon stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby upravenej podľa ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

V posudzovanej veci by u obžalovaného A. B. na rozdiel od obžalovaného F. B. nešlo o zdvojenie, teda súčasnú aplikáciu ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona (posudzovanie spáchania viacerých trestných činov ako priťažujúcej okolnosti) a asperačnej (zostrujúcej) zásady, ktoré je vylúčené s poukazom na ust. § 38 ods. 1 Trestného zákona (napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 3. 7. 2019, sp. zn. II. ÚS 189/2019, rozsudok NS SR sp. zn. 5Tdo/18/2020 z 10.9.2020, stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo 14.09.2010, sp. zn. Tpj 104/2009).

S poukazom na uvedené mám za to, že súd nesprávne nevzhladol u obžalovaného A. B. aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, v dôsledku existencie ktorej je aplikácia ust. § 44 Trestného zákona v danom prípade vylúčená.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že sa obžalovanému A. B. podľa § 218 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. 1), § 37 písm. m), písm. h) § 42 ods. 1 s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladá súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiacov, a to so súčasným zrušením výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.05.2016, sp. zn. OT/115/2016 s tým, aby bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon tohto trestu zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.“

3. Obžalovaný sa k odvolaniu vyjadril tak, že ho navrhuje zamietnuť, poukázal na to, že skutok sa stal pred 7 rokmi, že spolupracoval s OČTK, vedie riadny život, má dve maloleté deti, je zamestnaný, priložil pracovnú zmluvu.

4. Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie krajského súdu zotrval prokurátor na podanom odvolaní. Obžalovaný uviedol, že vedie riadny život, je už zamestnaný, má rodinu, chcel by požiadať o to, aby mu nebol ukladaný trest.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „krajský súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k podanému odvolaniu nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a to proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania prokurátora smerujúce len čo do výroku o treste obžalovaného B. a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tieto výroky.

8. Čo sa týka ukladania trestu obžalovanému, krajský súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona.

9. Okresný súd v prípade obžalovaného B. odôvodnil svoje úvahy o ukladaní trestu tým, že:

„Vzhľadom na vykonané dokazovanie a výrazný časový odstup od skutku, ktorého sa obžalovaní dopustili vo februári roku 2016, aktuálne je rok 2023, to znamená viac ako sedem rokov dozadu, skutočnosť, že obidvaja obžalovaní už v prípravnom konaní zaujali kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, priznali sa, spolupracovali tak s orgánmi činnými v trestnom konaní ako i neskôr so súdom na hlavnom pojednávaní, keď sa nemuselo vykonávať rozsiahle dokazovanie, keďže obidvaja obžalovaní vyhlásili vinu a ich vyhlásenie bolo prijaté, a na oboznámené relevantné súdne rozhodnutia, súd pri obidvoch obžalovaných dospel k záveru, že je na mieste podľa § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona. Obžalovaný A. B. po vykonaní trestu odňatia slobody vedie riadny život, je zamestnaný, má rodinu, stará sa o dve maloleté deti a tretie maloleté dieťa je na ceste. Aj napriek jeho trestnej minulosti súd nevzhladol takú okolnosť ani takú závažnosť

spáchaného skutku, že by ukladal súhrnný trest vo vzťahu k výroku o treste uloženom v roku 2016. Tento trest súd považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a pri obžalovanom A. B. za dostatočný.“

10. Uvedeným úvahám okresného súdu predchádzalo dokazovanie, ku ktorému okresný súd uviedol: „Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ trinásťkrát súdne trestaný v období rokov 2000 až 2016. Vo vzťahu k trestnému činu krádeže ide o osobu špeciálneho recidivistu. Ukladané mu boli v prevažnej miere nepodmienečné tresty odňatia slobody, trikrát českým súdom. Okresný súd Skalica v rokoch 2003 a 2014 uložil obžalovanému podmiennečné tresty odňatia slobody - v prvom prípade sa obžalovaný v skúšobnej dobe osvedčil, v druhom prípade bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok a šesť mesiacov, ktorý obžalovaný vykonal 10.12.2022. Dvakrát bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný bol jedenkrát podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že sa nenašiel žiadny záznam. Rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 4T/78/2014-493 zo 4. marca 2015, právoplatným 8. mája 2015, bol obžalovanému uložený za prečin krádeže (body 1 až 14) podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Uznesením č. k. 6Nt/8/2018-41 z 5. septembra 2018, právoplatným 27. novembra 2018, súd rozhodol o neosvedčení obžalovaného v skúšobnej dobe a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/115/2016-69 zo 16. mája 2016, právoplatným 16. mája 2016, bol obžalovanému uložený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Do uloženého trestu odňatia slobody bola obžalovanému uznesením č. k. 0T/115/2016-87 z 18. mája 2016, právoplatným 4. júna 2016, započítaná doba zadržania od 14. do 16. mája 2016. Súd nariadil výkon trestu 16. mája 2016.“

11. Krajský súd sa stotožnil s odvolacou námietskou prokurátora, že okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 44 Trestného zákona. V prvom rade treba upozorniť, že svoje rozhodnutie vo výroku o treste obžalovaného B. dostatočne neodôvodnil, chýbajú relevantné úvahy o tom, aké poľahčujúce, priťažujúce okolnosti súd u obžalovaného vzhliadol, aký trest u obžalovaného pripadá v úvahu, či zohľadnil (mimoriadnym znížením trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby) prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného, ak áno, prečo, a či sú splnené podmienky na uloženie ďalšieho alebo súhrnného trestu a prečo sú splnené podmienky na postup podľa § 44 Trestného zákona (súhrnný trest, ktorý nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, resp. ďalší trest ako trest ukladaný za trestný čin, ktorý páchatel' spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, nesmie spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu). Je pravdou, že do výroku o uložení trestu, resp. o upustení od uloženia trestu uviedol, že ide o upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá tam uvedený trest už obžalovanému právoplatne uložený za dostatočný. Nie je však ani úplne zrejmé, či sa tam uvedené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vzťahujú na už uložený trest, za skutok v súbehu, alebo tieto vzhliadol okresný súd aj v prejednávanej príhode.

12. Krajský súd sa potom v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje na odôvodnenie odvolania prokurátora v tej časti, kde poukazuje na to, že v prípade ukladania trestu za viacero trestných činov, teda podľa § 41 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného zákona, sa vychádza z trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu, v tomto prípade ide o trestný čin (prečin) neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu a k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Základom pre úpravu zákonného rozpätia trestnej sadzby je teda sadzba 1 rok až 5 rokov.

13. Obžalovanému A. B. mal byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s ustanovením § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože prejednávany skutok (zo dňa 27.2.2016 až 28.2.2016) je v súbehu so skutkom zo dňa 14.5.2016 za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/115/2016-69 zo 16.5.2016, právoplatným 16.05.2016.

14. Ako správne uviedol prokurátor, súd mal preto u obžalovaného A. B. vzhliadnuť okrem priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (že už bol za trestnú činnosť odsúdený, a to opakovane aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody) aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Keďže v súbehu posudzované trestné činy sú prečinmi, nešlo by o zdvojenie, teda súčasnú aplikáciu ustanovenia § 37 písm. h) Trestného zákona (posudzovanie spáchania viacerých trestných činov ako priťažujúcej okolnosti) a asperačnej (zostrujúcej) zásady, ktoré je vylúčené z dôvodu zásady „ne bis in idem“.

15. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, a jeho spáchanie oľutoval, preto je na mieste priznať mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

16. V súlade s odvolaním prokurátora treba potom konštatovať, že v dôsledku priznania jednej poľahčujúcej a dvoch priťažujúcich okolností by u obžalovaného A. B. prevažoval pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona. Dolná hranica trestnej sadzby by sa zvýšila o jednu tretinu, čo znamená výmeru vo výške 28 mesiacov.

17. U obžalovaného nie je zároveň dôvod ukladať trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenú zákonom.

18. Podľa odôvodnenia stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „NS SR“) z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, č. 44 Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017, síce možno použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), nielen pri páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, ale aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Avšak súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) má možnosť, nie povinnosť, pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste.

19. Obžalovaný A. B. do spáchania prejednávaneho skutku nevedol riadny život, dvanásťkrát bol súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, opakovane mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy mu bol síce ukladaný podmienečný trest odňatia slobody – rozsudkom Okresného súdu Skalica, sp.zn. 4T/78/2014 zo dňa 4.3.2015, právoplatným 8.5.2015, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 14.1.2018 - avšak jeho výkon mu musel byť neskôr nariadený. Prejednávaneho skutku sa tak dopustil dokonca v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia. Aj po spáchaní prejednávaneho skutku sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený už vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/115/2016-69 zo 16.05.2016, právoplatným 16.05.2016 a to k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

20. Vzhľadom na uvedené, nie je možné považovať trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 0T/115/2016-69 zo 16.05.2016, právoplatným 16.05.2016 vo výmere 24 mesiacov, za dostatočný, keďže tento je v prípade, že by mal byť trestom za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, uložený pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona. Tak ako krajský súd uviedol v odseku 16 tohto odôvodnenia, zákonom ustanovená trestná sadzba (po úprave podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona) je 28 mesiacov. Okolnosti, ktoré okresný súd uviedol na strane 10 svojho rozhodnutia, teda že obžalovaný po vykonaní (ostatného) trestu odňatia slobody vedie riadny život, je zamestnaný, má rodinu a stará sa o dve maloleté deti, nie sú ani okolnosťami, pre ktoré by mohol byť obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože ich nemožno podradiť ani pod výnimočné okolnosti prípadu ani pod také osobné pomery páchatela, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť takýto postup. K otázke doby, ktorá uplynula od spáchania skutku po právoplatné rozhodnutie o vine a treste obžalovaného, treba jednak uviesť, že obžalovaný sa po spáchaní prejednávaneho skutku dopustil ďalšej trestnej činnosti, vo výkone trestu odňatia slobody bol do mája 2017. Následne bolo v prejednávanej veci na obžalovaného vyhlásené pátranie (dňa 16.7.2018) a následne vydaný príkaz na jeho zatknutie, pretože nebolo možné pokračovať pre neprítomnosť obžalovaného v trestnom stíhaní, tento sa mu vyhýbal. Trestné stíhanie muselo byť pre neprítomnosť obžalovaného prerušené v období od 24.7.2018 do 21.1.2022. Obžalovaný bol dňa 10.6.2021 zadržaný na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu v Srbsku a následne dodaný na Slovensko. Takže dĺžku doby, ktorá uplynula od spáchania trestného činu nemožno pripísať na vrub orgánom činným v trestnom konaní ani súdu, ale obžalovanému.

21. Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností. Uložený trest je na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zohľadnil pri tom postoj obžalovaného, ktorý oľutoval svoje konanie a urobil vyhlásenie o vine. Ako súd uviedol vyššie, u obžalovaného nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a to ani s ohľadom na urobené vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Podmienky na uloženie mimoriadne zníženého trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona neboli splnené, ani obhajoba nepoukazovala na žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné

podradiť pod pomery páchatel'a alebo okolnosti prípadu, tak významné, ktoré by odôvodnili taký postup. Za týchto podmienok nemožno u obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. OT/115/2016-69 zo 16.05.2016, právoplatným 16.05.2016, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

22. Zároveň súčasne zrušil výroky o treste uloženom obžalovanému vyššie uvedeným trestným rozkazom a uložil tiež trest prepadnutia vecí, uvedenej vo výroku rozhodnutia.

23. Krajský súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.